

ומקלי שחומפו מ"ע כיוון שכך עיקלה מן התרבות
וכגדלי הగון הגלי"כ ז"ל.

סימן כא

לפי האמור יוצא ביאור נפלא בגמרא שבת י"ג. ואור פלוגחת רכינו אברהם בןו של הרמב"ם ז"ל עם רכינו דניאל הכהני. ואור דברי הרמב"ן בספר המצוות שמספק אם היל היא הלכה למשה מסיני מדין שירה על הנס או מדין שמחה בז"ט.

וכמה שמלךי יתגלו דבר נפלן נמהמר דברי
המלך סכת י"ג דגיטין סס: מהו רצון מי כמה מגילות
מעניות חמלו מנויות בין חוקיות וסיעתו סיו מחייבים מה
הברות (レス"י) שנחלין מהן ובנמ' חייך עליון להזיכין
לצצמו כל הקב"ה וכותזין מי' גם לעצומן י"ט כוגן
חילין יומין לדם לסתענה דzon כו' חמל רצן שמוען בין
גמליהן אף מה מחייבים מה הברות לכך מה נעשה אלה
כחנו לכהונת דין לנו מפקין (レス"י: לפי סגן מדירות,
ל"ה דין לנו מפקין העסות י"ט כלל יוס) ד"ה דין
שוטה נפגען (レス"י: דין פגע רע צמ' עליון כולם דין
מלך נפגען כך כמה נשים נחים לנו ומהן לנו מכליין
דין:) ד"ה דין דבר המת מריגית נהיומל, עכ"ל הגמ'.

ולכלוורה ג"כ דממחילה קהמר רצג"ג דלהי חנו
מחכניין טירוט מילא טהרו נכתוב מין חנו מקפיקין
ומשמע דלכן טונר רצג"ג דליך כלל לדין מגילות
חנינה דהס נטהו לעשות כמקנת חכמים הרי חנו לריין
לעתות יוס טווע צכל רגע ווון חנו מקפיקין ולכן ממילוי
נטלה נגמר מגילת חנינה וחומר כן קהמר ד"ה מין
זוטה נפגע וכו' וו"כ טווע ליין מילא נכתוב הנקיס
לעתותן לדורות וממיילן מין סינכה נטלה מגילת חנינה
סבכדר מהנו על האקיס וארפלו לי נימה דלהי דה רצג"ג
לומר שנטלה מגילת חנינה הלא שנותן ענס נמה מין
חנו חומሊיס דגס חנו סיינו לריין לעשות ימיס טוועיס
ולכומתן לדורות צמיגלה מגילת ג"כ לריין זייר או הרי
הנטיעים מהופכים צלטועס קראטזון הרי הטעס הו

שנה מר כה למיל ד' סכמי היל ליאן וככנתם כTHON
ירוחלים. ירושלים עיר הגדלה הרבה ד' סכמתם שהקדושים
והומל סכמי לירושלים בלחמים נימי יננה זהה נולס ד'
וגו' ולמל הוה יננה עליי יתלה לה צמחייל וליה צצומד
המר ד' סכמת, זכריה ח' ה' יטעה מ"ה, הרי קיו"ט
הוה על טוודות הסט האל לה נזכר בס סביה ניה מלתי
סיענו גם גבורות הסט צהובן גלויה כליה כדרך בטבע וכן
כל הניקים הבזיליס צמגלה מענית לה נזכר צהוב נהור
מלחמי היל סמכמים מיקנו לעצמות יוו"ט גם על נם
דרכיהם ציה רק חיל סביה סטנטם הסט ניה כדר
מקויס ומיוחד לו ציה צו גבורות הסט צהובן גלויה
ואליה כדרך בטבע אף צליה היה נם כל הקמתן צהובן
גלויה.

והה דיכלו חכמים לעתות יוי"ט רק על גכוות מה
סודיות מהן שמן המורה הן מיו"ט לעתות יוי"ט על
זה והה בסוף כלילו והOMPIו על מ"ע. נרלה לפי מה
שכתב פגנון בעמק טהלה נמה צפלייג על החר"ק
וסוגר דהין מיו"ט לומר טירה לדורות על הנם מהו
לעתות יוי"ט רק נאעת מעשה וכח סס וו"ל: "הילך
ודליך כל מה שנזכר ברא"ק לקרות סיינו צהומו טנה
ונמהDES ע"י נגייס טגייניס מק"ז לקרות הכל ישראלי,
הכל לדורות מהו הילך מדרכנן, ומכל"מ לה מיקרוי
אוממיו מ"ע, כיוון שכגד עיקלה יש מה"ת, ומדוע
טהרי חפלה מדרכנן, ונגייס קדשו לישראלי נזרוף
כנה"ג דוד ודניאל קבשו חוצה לעמם, הילך כיוון
עיקלה מה"מ נ"מ נציתם הרים נס סכ' מזו
להחפllen הכל יוס פעס ח' מה"ת, וחפי' הרים נס
מכ"מ מזו להחפllen נעם נרה וכמ"ס הרים נס ריט
ה' מענית, וכ' מ"ס הרים נס נס מה"ה, וממ"ה
הOMPIו חכמים וקבעו לדורות ג' מפלמת וכ' ג' כיוון
עיקר סודיה על הנם, מק"ז, סוג מהו חכמים לקבוץ
מו"ה דהודי לדורות".

וכמו כן גם מין נימול לדעתי שילך מ"ק לפי מה
שנימלנו לעיל דצירת נסעת מעשה יכולת להיות דין על
గזרות וכן על סתוות ורק לעניין חיזוק קדוז לדוחות
לרכישת מרטמי ה"כ ככל הי"ט הנקראים כמגילות מעניות
הרי נסעת מעשה יכולת לומר שירה ולעשות י"ט מן
המולא שוכן ספיר קדשו וזה חכמים לדוחות מדרכנו ולו

הפטר נعمוד עליה עכזיו צדרכן כלל וצוו לנו פלוג גס
על הנמים של השער וכמו שנזכר, מלה שצדרכן זה כי
יש לפאר דרכי הגדלו כפסוטו אלה שמהנו לchromatic key
למכן לדורות נ מגילה טינטזוה לדורות אין מהנו
מקסיקין כפסוטו (ולו מטוס אחים הרגת נומר טירה
ושווין אין עיקרו מן המורה ולוי הפטר למכן לדורות
מטוס כל מוקף וכלהמו) ונפקה מיניהם לעל נס פרטוי
חו מעטה שנטרגטו לומר טירה יכולן לומר טירה מהן
שכioxן שצדרכן כלל ממר הרגת וטהפתעה של מופעות
הנמים המלודיס לנו חילקו אין נס לנו ולא מיקונה
לדורות.

ובמשמעותו י"ט הילרין נמאננו: **שי ממעניין וילדו**
להם גurmatis קודס באנ' הסחה נ' ישלימו להחל נ'
הסחה ישלימו ר' יח' הומר קודס מות נ' ישלימו להחל
מות ישלימו מעשה בגורי מוענית גולד וילדו להם
גurmatis קודס מות הילר נ' האס ר' טרפונ' יהו והכלו ותמו
ועשו י"ט ויילו והכלו ותמו עשו יוס טווע וכלו אין
הערצעיס וקרלו הילל הגדלן. ונגמרה צס דף כ"ב
הילרין: "מעשה וגורי מוענית גולד כו' ווימל הילל
מעיקרו חי' ורכד דהמלי תלויינו לפ' סהין הומרים
הילל הילל על נפק צנעה וכרכ מלחה חי' וסה' נ' פפה
היילע נדי כנישטן דהמי גודר וגוזר מוענית וילדו להם
גurmatis עד מות והילר הילל והילר כך הילל ותמו טהני
כני מהויל דצמחי נס סכלות". ולכורה רילע עשו
י'וט והמלו צילה על האם צל גurmatis והילל הילרין
דעטלה מפקת מוענית ווילן לומר דר'וט סודר דעלן צטלה
מגילמת מוענית דה'כ נמה נ' הויכמו מוה זקוניג דר'כ
מוקיפין" וכו' וע'כ מוכם מוה דצבעת מעשה האם
לכולי העלה יכולון נעשות י'וט ולומר צילה בכל זמן כל
אונרגת מאגם (ומה צהילרין הילרינית מוקיפין וכו')
ולההמואר פלי מדרכיה מה סהין עותין הילרינית הוה
מיודה לניטול קמייתה וצניאן להמת דהליינט לדינט כיוון
צפמקה הסאלכה צטלה תקנות חכמים צו צכבר מיקנו
כט'כ סהין עכשוו למקן צו מקנות מדשות פרטיות
ויה' נמקוס צטארגנטה פיהם נעשות זכר לנו הילל מה
טהמל רצב'ג הו' טעם כלני על ציטול הי'וט
צטמגillum מוענית ווילן מוה קמייה על דכריינו צל
מעלה).

שכינויו נריכים לנשות כל כך הרגה יmis טויזים עד
שלין הם מkapיקין ווילו לד"ה הרי הדרוזה אין מהם
נרכין לנשות יו"ט כלל כיון שהם מרגיזיס בכאי
ים טויזים הממרזים מצלנו (ועיין מום' נלכות ל"ט
ע"ב ד"ה מגן), וגם לחולות ואסות מה שחלם
מתחלמה אף מהם ממכניזין הרגות.

וחומנס נמי הבהיר דעל נט צנעת מעשה יכולין
לומר שירה כל שנחרגת לומר שירה על ידי חייה סיבת
צמה וגלי ושה אין לומר שירה וככל מהליכן צבנת קי"ח
ע"ג, הבהיר הכל נט יוס פרי זה מחרף ומגדף,
ועי"ט צפירות רט"י וטל', ועיין צמ"ה פירען חכ"ג
ס"ק ט' ועיין נכפל מנהמת שמוחל צהילכה נרורה
לדרכות י"ד), כדי שדברים מכווןין ממך צגמלה
וזני בטיענים מקצתם ו��ולעים למטרה מהת
ללהטועס שלין לנו ממקיקין מזוז אפן מדילות לנו
שיין לומר שירה כיוון שנקנים בס מכופות לנו כהן
שפמעה מדסה של הרגת הילך ולום שיין לומר שירה וכן
להלazon שלמלרין שהין צוונה נפגע הוא להלazon הפני
שהין נכר הקם מרגיות נהיימל פרי הו צפוצתו נימה
למה שיין לומר שירה כיוון שיינו מרגיות נאנים וכן
נפחע לנו לומר שירה היינו יכול לומר שירה ונמי דין
וה שיין לומר שירה על הנם הילך מתוך הרגת מכוון
סומן כהן נסדים בכוכיבו וזהו.

וחמנס גס נלידך גימקן חי נימול סרכנ"ג נומן
טועס למה צטלה מגילת מעניהם ג"כ ממחווורים שלגילים
שכיוון שמקל לנו הרגז סל חמיימת סיירה נצעת מעשה
הגם לנו הוא עיקרו מן סטורה וצוג חי הפסל לנו קזענו
לזרות (והולוי היכל דהמידת סיירה מזוז כל מומין)
ולכן נשים שעכוו ממיין זה חי הפסל לנו הרגז
ממדת למאפרע לדל גרענו מהינו מילע עכשו נצעת
מעשה דמקל לנו הרגז וההמפעלה על מהומס וגס
ויל שכיוון שהין לנו מרגזים נשים וחי הפסל לעצם
יוזע על זכר הנם כל עכשו צוג לנו פלוג וחין קוועגן
יוזע גס על נשים שעכוו כיוון שצטעל עניין זה כל
קיעות יוזע על נם חילנו וצעת הנשים כל מגילת
מעניהם בס דהמת קבעו יוזע על כל נם אקריה חילנס
הלא לפלפי זה היה הפסל לפאר גס דהמלחמר חיין לנו
מקפין נפשונו שהין לדצל סוף והו מקנה מה

הס מדרגןן ה'אל' התורה מיינ'ה לטעמך לדבורי'ת מה' אין
ה'ל' דר'ח' נכל'ן כי הקראיה צו ה'ו' מנא'ג ול' מיינ'הו'ו'
בקראיהם וע'כ' ח'ם'ו' ה'ל' דר'ח' נ'ו' ד'לו'ר'יט'ה, ו'ה'ס
הי'נו'ן י'ג'ינו' ג'על' ה'חכ'מה ה'ט'וח'ת' (ט' ר'ו'ל') צ'ין
ש'מ'נה ע'צ'ר' י'וס' ז'ומ'נ'יס' ה'ל'ו' ו'צ'ין כ'ה' י'וס' צ'ג'ול'ה' צ'
ה'ס'מ'ה' ל'ה' ל'ה'ק'מו' מ'ס'י'ות' ד'לו'ר'יט'ה' צ'י' ח'ס' ה'ל' דר'ח'
ל'ג'ד', ו'כ'י' ל'ז' ו'ה' מ'ימ'ה' צ'י' ס'י'ים' ה'אל' ה'ס' ח'ול' מ'ן
ה'ט'ו'ה' (ר'ל' י'ט' צ'י' ט' ג'לו'ו'ם') י'ט'ו'יכ'ו' מ'ן' ה'ט'ו'ה'
בקראיהם' ה'ל' ו'ע'ס' כ'ל' ו'ה' י'וכ'ל'מ' ל'ו'מ'ר' ק'ן' מ'י' צ'ר'ו'ה'
ה'ל'ו'ל'ים' מ'וו'ג' צ'ה'ר' ס'י'ים' ק'ל'ו'ר'יט'ה' צ'ע'ז'ו'ר' צ'ל'ו'ל'ת'
(ה'ז'ל') י'מי' ר'ה' מ'ד'לו'ר'יט'ה' מ'מ'נס' ס'כ'ל'מ'פ'ן' (י'ו'ר'ק' ט'
ט'ל') צ'י' ה'ל' נ'מ'נו'ה' ג'ג'ו'ל'ו' י'מ', ו'ה'צ'ל'ס' ס'ז'
ס'י'ים' ה'אל' נ'ל'ו' צ'ו' נ'מ'נו'ה' ג'ג'ו'ל'ו' י'מ', ו'ה'צ'ל'ס' ס'ז'
ע'ס' כ'ל' ט'ר'מ'תו' ו'מ'ול'כת' ס'מ'יכ'מו' ו'ד'כ'ל' ס'ע'ק'א'ו'ת' ה'אל' צ'ו'
צ'ל'י' ר'ל'ה' ו'ה'ק'ט' י'ו'ר'ה' ע'ל'י', י'כ'ר'ים' ג'כ' ל'ו'מ'ר' צ'י' ה'ל' נ'ל'
ה'מ'נו'ה' נ'ג'ד' ה'ו' מ'ן' ה'ט'ו'ה' ה'ג'ל' ג'ס' נ'כ'ל' י'וס' ה'אל' ה'ר'ל'ה'
ה'ל'ק'יס' צ'ו' ל'י'צ'ר'ה' נ'מ'נו'ה' ו'י'צ'ו'ע'מו' כ'ו'ס' מ'מו'י'ג'יס' מ'ן'
ה'ט'ו'ה' ב'ק'ר'יט'ה' כ'מו' כ'ל' ס'י'ים' ה'נו'כ'ל'ס' נ'מ'ג'יל'ת'
צ'ע'נ'ית', צ'י' ס'מ'יכ'ט' נ'מ'יו'ג' צ'ו' נ'מ'נו'ה' מ'ן' ה'ט'ו'ה'
ה'מ'ל'ת' צ'י' ה'ס' י'מ'ים' ה'אל' נ'ל'ו' צ'ו' נ'מ'נו'ה' ה'ל'ו'מ'ה' ו'ס'ו'ר'ה'
ג'ג'ו'ל'ם' ס'י' ה'ל' י'מ' ס'מו' ו'ה'כ' מ'מו'י'ג'יס' כ'ו'ס' ו'ה'ן' צ'א'ס'
צ'ר'ל'ה' ו'ה'ס' י'מ'ה' מ'י' ה'אל' נ'ו' י'ג'ין' ד'קו'ת' מ'צ'ו'ג'מ'יו'
ו'ז'ה'ל' ר'ל'י'ו'מ'יו' נ'ה'צ'ב' ע'ל'יא'ן' מ'מ'ה'מ'ל'ס' צ'ט'ל'ה' מ'ג'יל'ת'
צ'ע'נ'ית' ו'ו'ל'ת' ה'מ'נו'ה' ו'פ'ו'ל'ים', נ'צ'ב' צ'ו' צ'י' ו'ה'ק'יו'ג' ה'אל'
ח'י'ג'נו' צ'ו' ל'טו'ע'ן' ל'פ'י' ד'ע'מו' ע'ל'יו' ל'פ'ס'וק' צ'י' מ'ה'ב'ה' ק'ר'ל'ה'
ה'ל' נ'ל' צ'ה'ו'ל'ס' ס'י'ים' ו'ז'ו'ל'מ'ס' ג'כ' ח'יו'ג' מ'ן' ה'ט'ו'ה' מ'כ'יו'ג'
צ'ה'ס' י'מ'יס' נ'ג'ל'ה' צ'ה'ס' י'כ'ו'ל'מ' נ'ל' צ'ו'ע'ה' ה'ל'ו'מ'ה' ו'ל'ג'
י'פ'ו'ל' מ'ה' צ'ה'ו'ג' מ'ן' ה'ט'ו'ה' ע'י' ו'ה' צ'ה'ס' ו'ל' צ'ט'ל'ו'
מ'ג'ל'ת' צ'ע'נ'ית' צ'י' ה'ח'ל'מ'יס' ה'ל' נ'מ'יו'ג' צ'יכ'ל'מ'ס' נ'ג'ט'ל' מ'ז'ו'
ה'ט'ו'ה' ו'ה'ס' ק'ר'ל'ה' ה'ל' נ'מ'יו'ג' מ'ן' ה'ט'ו'ה' צ'ה'ר'ב'ה' מ'י'י'
צ'ה'נ'ה' ה'ל' נ'מ'י'ג' ל'ו'מ'ר' ה'ל' נ'ג'ו'ג' צ'ו' צ'ל' נ'י' צ'ה'נ'ה' צ'י'
ה'ו'ג' ע'ז'ה' נ'פ'ל'ו'ת' ע'מ'נו' ג'כ'ל' ו'מ'ן' ו'ו'מ'ן', ו'ה'כ' י'פ'ג'ל'
מ'ה'ל' נ'ז' ח'מ'רו' (צ'ה'ל'מו'ד) ס'ה'ו'מ'ר' ה'ל' נ'כ'ל' ג'כ'ל' י'ס' ה'ר'ל' ו'ה'
מ'מ'ר'ג' ו'מ'ג'ד'ג', ה'ק'ן' נ'ז' ו'ה'ג'ל'י' ה'ל' מ'מ'צ'נ'ו'ת' ה'כ'ל'
ו'ה'ו'ל'מ'ס' י'ל'ב'ס' ו'ה'ג'ל'ה' ס'ו'ד'ה' ל'מ'מ'צ'ה' ה'ו'ל'ת' ו'נו'מ'ל'ר' צ'י'
נ'מ'מ'י'ג' מ'ן' ה'ט'ו'ה' צ'ה'נ'ה' ק'מ'ס' (ו'ל'ג' צ'ה'מ'ל'ר' ה'ל'ל') ע'ס'
כ'ל' ו'ה'ת' נ'מ' י'ק'ה' ע'ל'�' צ'י' ה'מ'ג'נו' נ'כ'ר' מ'נ'ג'נו' ח'יו'ג' מ'ז'ו'
צ'פ'ל'ה' ו'ע'נ'ן' ח'יו'ג'ה' כ'ו'ל' א'נ'ה' ו'ה'ג'ד'ל'ה' ו'נ'ק'ה' ו'כ'ד'ו'ה'
ו'ה'צ'נ'ה' ס'ו' ע'ג'ג' מ'ח'ו'ג' ס'ה'פ'ל'ה' ו'ה'ג'י' פ'נ'ס' ל'מ'נו'ת' (ח'יו'ג'
ה'ב'ג'ג') מ'ג'ס' ל'ע'ג'מו'ן, ה'ג'ס' כ'ל' ו'ה'ס' ס'ו' ע'ג'ג' ע'ג'ג' ה'ב'ג'ג'ל'מ'ה

ולומנס נפלט בבדל שמנת ערך שעמוק צהוב
על קח"ק מגילת מענית ותיווננו מתנצל לנו
בדבלי הרטוטים דנה נספר מעשה נקיס שחלות
מרעינו דינו נפלט על כפר המתווה כל הרכמן"ס
ומזונות רצינו הדרשתנו צנו צל הרכמן"ס כתוב "...כבר
הקדיס ו"ל נטרכם הרכמן"ס כי מנות לרענן לנו ימנו צכלל
המאות ופצעו רהייה צהובם מרוי"ג מנות נחמו לנו צל
למזה צמי ומייך מוה נפה פיל (מן חמנין) כל מה צל
ההנאות צפירות צממות ופקטה על מי שמנה ק梨ט
ונחמל נכוור חוליות ויתומות חגולות והלצות ערומיות ועל
ההנאות צנה ולט ימנה לחוך ערל צבעודה ועל
ויש הנטרכם צנה ולט ימנה לחוך ערל צבעודה ועל
חיקור פרוע רלה צבעודה מותה צפין עזמה מפני
שאט ליגס כותזים חלט הלאה למשה מקימי וכל הדומה
וחמי רוחה צערות דעתם לי ולט ימחייך וזה מגדליםם לי
פס לנו חמו לי חט מרוי"ג מנות נחמו לנו צממי
ולט חמו מרוי"ג מנות חמץ נטה צמורה וכו' ומה
צלה ימכן לנו להקימו נלהד סמדות נקרלהסו הלו"מ
ריל הלאה נבד ורהייה זו כי כל מותה חט נלמדה צהמת
מהמתות וטימה גוף מות ונמנה חומת מפני לי
נזהלה למשה צמי לי חט קיטה מלך מות חיין לרהי
למנוחה כמו מורה מכמיט חט נטמן חל מחהר חט ד'
הלקיך מילול ושות מלך ירלה ד' כי טוח לרהי עט
שילמה לכבודו ית' לילך מה הלאה צונת טוח שוכן
נזהלה כחט רלה מכמהה המלך נבדוד האמן וכן הנניין
נזהלה חט וצנע. מחות הלאה צונת נטה כחטו צמי חצלו
של משא וכו' לנו עניות מות פרטיות לחט יהמר
עליהם חט שי צוה הנטרכות כמהה קיו כולם ולחט נמנה
כל דבר הנלמד צי"ג מדות יגיע סמןין נלהפיס רצין לי
מולודותם חט המשאה ענפי מות לי מותה חמת
חכלל ענפים רצין חט נטה כחט נטה חט לי סמה
המלו"ה גוף מות נלהד מי"ג מדות לרהי נמנום
פני צהומתו לנו צמזה צמי וחיין הקדל צין טיקלה
גוף מורה לו ולט וקרלה גוף מורה מפני חט מטרו חל
ממי גוירה שוו קלה צעיניך טהרי פגול וטהרי נומר
וכו, עכ"ל.

ונתנו רכינו הגרם כמה עמוק יותר לדרייו ווילן:
הmins הצלח בוגר עלי הלאן כי סוחה לזריזות מפניהם
ציהרנו ולמ' חומרת קלאן לר'ם נלה'ם לזריזות גב' ימכן
פיירוט חמל לא קמלהר מך כי קיימים המחויצים נטהלאן

נשיכס ובניהם וגוי' ויהמֵל סקצ'טו כל יהודה ויתני ירושלים וממלך ירושפט, כה חמר ד' נס חמס חל מירלו' ומל' מהמו מפי הסמן לרג' זה, כי לה נס הפלממה כי הולכים. מחל רדו עלייה הנס עולים מעלה פלין, ומלהם חומס נסוף הנמל פיי מדגר יהודול וגוי'. ויטכימו זכר ויהמו למדגר מקוע, וציהום עמד ירושפט ויהמֵל שמעוני יהודה ויתני ירושלים, יהמֵי יהמֵל חלקיים ומהמו, יהמֵי גנבייהם וסקליהם. ווועץ חל העס ויעמד מסדריס לד' ומלהליס הדרת קודא, גנלהת לפאי הפלין וווערליס הודה לד' כי נעולס פסלו וגוי. מכואר יהמֵר יהמֵר שירט נסמן צל רזיס ציד מעס. וצמיכת פלאת נסלה ט' זו מונת עטל שירוט יהמֵר געולם, הרטשונה שנמלר צמְרָלִים, שנמלר: "הסיל ישיה נס ביל התקדש מג' וגוי' (ישעה לו')." השניא על פיס, שנמלר: "חו' סייר יסלהל" (גמבדר כ"ה). על האהאר, שנמלר: "חו' סייר יסלהל" (גמבדר כ"ה). הרכיעת שנמלר משא, שנמלר: "וואי ככלות מאה לדגרה את כל דזרי השירה זולט" (דנלייס ל"ג). חמיכית שנמלר ירושע, שנמלר: "חו' ידרר ירושע לפני פ' זיוס מה פ'" וגוי'. חמיכית שנמלר דזרה ונרך, שנמלר: "וומטל דזרה ודרכן צו' היניעס" (סופטיס ה'). השניאות שנמלר דוד, שנמלר: "ויזדר דוד לד' את דזרי השירה זולט (טהליס י"ח). חמיכיות שנמלר צלמה, שנמלר: "מזומול שיר מנוכת הבית לדוד" (פס ל'). חמיכיות שנמלר ירושפט, שנמלר: "וועץ ירושפט ויעמד מסדריס לד' מהללים הדרת קודא נסמן לפאי הפלין יהמֵר הודה לד' (מי טו) כי לעולס פסלו" (דזרי טימייס ב' כ'). ומה נשתנית סודיה או מכל סודיות צמותה, טנכל סודיות צמותה נסמן, יהמֵר "הודה לד' כי טו כי לעולס חמדו", וכזו למ' שנמלר, יהמֵר צניכול נס' קימה צמלה נסינו על הדרן צל רצעים. מס על מיתמן צל רצעים נס' קימה צמלה נסberos קל וווערל על הדריקס שנמלד שקול כל שעולס כלו, שנמלר: "ויליך ימוד עולס". בעקירות לנעה לדוד, שנמלר: "צ'רו לד' שיר חדך מהלמא מהלה" (ישעה מ"ג).

הרי שיר השירה שנמלר על נסמן צל רזיס ציד מעסיס כו' מהנטהה צו' וווערל, וו רהי נפלחה למצען דבֶּר.

האל חייו להצלמו ולהזדמת לדגר צעל כלב כבל הקדמוני נחלרו, עכ' ג'.

הרי שרכינו הרכבת הקצתה על דזרי רצינו דניאל מגילת מענית כקורנית בעמק שללה ורכינו דניאל כבל כלל הסטירון זדריו ומה שכתוב שגעון מרמי "נלחן יהומס וסורה גבולה כד' ימגרכ' שמוא", חל' שרכינו הרכבת סודר שגס ציון סנקצע על נסיס סי' צו קיוס מושהاوي ג'כ' מיזב' שירה וכדורי המה'ל' במלו'ו ה'ל') והוא ספוגר צל' שטוטזות הס גלו'ז' וגטו'זות שאנמים הס נסמליס הוא שאגנולות הס גלו'ז' וגטו'זות נסמליס ה'ה קני חי נימה זדריו צל' ה'ל' כמו שמאמען מסוף דזרי ה'ה.

והמנס חייך שנפלת נדעת רצינו הרכבת ה'ה דעת רצינו דניאל ה'גנלי' מהוות נציטמו כטמש נסאליס ומיהלייס דנאי ה'ס' סציטמו עולא' נדעת ה'ל' (ו'גס מפוזס זדריו צל' ה'ל' זדריו ה'ס' סמן סמלה עיקר חמיז רק לעשות זכל' נס וחיינו מהוינ דוקה על ידי הדלקת ה'גנ').

וממוהל הדריס מזוחר לאדי' מדורי רצינו דניאל ה'גנלי' זל' סכינוס רזיס ציד מעסיס יס' עלי' חל'ות דין נס, ורלהתי למי שרה' זומר שרכיס ציד מעסיס שטיא' צמוכה חיין וא' נס, והמנס ה'ה רצינו דניאל ה'גנלי' מהר מפוזס שרכיס ציד מעסיס שטיא' צמוכה ה'ה נס. ונלהה נבניא רלה' זרורה זדריו, נסמן זדרוי טימייס ב' פרק כ' פוק' ה'ג': "וואי מהרי כן נטו צני מוחך וצני עמן ועמאס מהעמוינס על יהושפט למלהמה, וציוו'ו ויגדו' ליושפט לה'ל, נס' עלי' יהושפט ר' מעדן ליס מלהס, ווונס נח'לן חמר שיח עין גדי. וילוך ויתמן יהושפט לה פניו לדרכ' לד', ויקר לח' נס על כל' ישוד' וגוי' ועתה הנה צני עמן, ומוחך וסר' שער ח'ר ל' נס' מהה' ליטר'ל' נצ'ו' צהס, צנוקס מהלן מדריס, כי סלו מעלהס ול' ססמידזס. ווונס הס גומלייס עליינו, נצ'ו' גדר'ן מירוצט' ח'ר' ה'ר' שטטנו. חל'קינו ה'ל' מצפט' נס, כי חי' נס' כב' לפני הסמן הכר' הזה ה'ג' עליינו, ווונחנו נס' נדער מה נעהה כי עליק עניינו. וכל' יהודה עומדים לפני ד', גס טפס

לישרים

ונטוינו מן התורה שנזכר מהל מילתנו כל מה כדי
דעתו לעניין דברם ניניין רעה (פס מ') שהמלך בדין
רשות מלך דהה פימתו, וגלו מונכחים ומקנו לנו
ו奇葩 מזוקן לפeson וגם קמליה זנינו זו מהנו עוד
כו' ומלכות בית דוד משיקן מארה מחיינה מקום
ומגנה ירושלים. כי העניין מקון אלה ונית דין ופסקון
כפי שזמנינו יהל. וכן כל מה שארנו משבחין לא-ל-
ימעלתך כה זה. ולמה יתמה הארץ כסלו וזה ניטין לרג
דוד יומר מכל הטענות כו'. ומלאך זה ניטין כסלו
הממש נזה סוס לריה שידי שמו מזורים שארנו צל פלנ
וה לדוד חיל צביה למשה רצינו הס כמו מפלת למשה
חיש אהלקיס ואחד עשר מזורים שומו כי יש ספל
טהנות מוחדר מכל השילות שנחלמו נישרלן נרום
תקדש ומכם מיחסים מהס תלס הרכזון ולחרבם
רצינו כמו שחוצרו בגמרה חמלה (דף י"ד) וככל נטה
וה עיננו הוציאו מכמיס שארנו לדוד, מהרו כס צפרק
עלני פקחים (דף קי"ז) וככל זה מי חמלו חמר רצוי יוקי
הלווער צי חומר משא וישרלן חמלמו נטה שעמדו
על כס ומלוקין עליו צביו לומר דוד חמלו ונחלין
דבורי מדרליהס חפסר שטחו ישלל מה פקחים
ונטה נולגיין והין הומרים הלא. וסת עוד הכל זה מי
חמלו רצוי הלייעור הגודל חומר משא וישרלן חמלמו
נטה נעמל עלייס פרעה הרכע הס חמלו נטה נטה
וירום התקדש מזיניה לעני למעני הטעה. ועוד כס
וחכ"ה נגייס צגייס מקנוו שיבו הומרים על כל
פרק ופרק ועל כל קלה וורה צל מונה על השול
ולכתנגולין הומרים חומו על ג hollowם. והנה לדעת רצוי
הלייעור הו נטה על קרמס עס פרעה ונולגי היכים
לה עלה קלה ידועה כל פרעה חיל ציה שילה לכל
הפלקיס ותורות מתקנת נגייס צגייס. ומה שארנו
נגייס צגייס ירמוו לדוד ציון ממירים למשה
ומהן ומליס והל חיל ציון ניטרלן וכל נטה רום
תקדש. זו ישיה פירוש מקנוו צייחדו נטה השיר הוה
לפרקיס ותורות כמו שארנו נרכחות (דף נ"ג) חנזי
נכמת הגדולה מקנוו, ה"כ אין שטה לרוג על צעל
ההלוות נטה כל נטה כה כל נטה. ותומנס כהו הוריינו צענאל הלוות
מכנים נטה צענאל זה מנות כל דצליקס ולמדנו עליו
וכתנו המננות, חיל הטעורנו על הטה צעל מפני מהין
לינו מפוקת נטה כל נטה שחתה פסק וחלילתו וזה נטה

ומסת"כ בר"ד כי כל סמועדים בס וככל ליעיהם
מלריס וنمחייב מזה ג"כ חסר נאלונו ונצנחו ית' ככל
וمن יתלהה לנו גבויותיו ונוחונו ולדעתי ה"ס ילפין
וה זקו"מ דחווריימל ולדעתי בר"ד חולין ילפין מה
בצווון לוי"מ כמה ממיינו, והוא מהלכה למתה מקני
ונפקה מיניה לדעתה ברמנג'ן שנלהה שמתפקידו צהולי
הלא כו מהלכה למתה מקניינו לוכך האיקיס ווימל ג"כ
דעתי נעל ההלכות גדולות זו"ל ברמנג'ן: "...ואפליה
צהומייר ברב ז"ל וסתעון ומהפלת ריחן נחצוץ
שקליהם הלא כו ציינם צו דוד נח-לן שמתה רצינו לנו
נה, וגם צענין יפלט מהלמר הרבה צהוב עזמו ז"ל מנה
צמאות מפלת שנלמץ ונגדמתה מה ד' הלקיכס וידוע כי
נחלמוד הויל מדיל מפלת לרבען ומפורט להמרו
(נרכות ל"ג) הנטוי נגם הגדולה מקנו להס ליטרל
ברכות קדומות והגדלות, וזה לדעתי לרייך שנפלת
ונחלמר שנלטו ישלט להמתפלל הלא פקז"ה וטינקזו
ממנו לדדו יתעללה מטההלוותם ויפלו מחתמת צעת לרמתם,
הכל צימחינו הכל יוס נקר ועליך וזה מקניהם חכמים כו
וונגד חמלייס מקנום, גס במקנה וז' פירטן מטענה
כל מפלת הלא סי ממתפללים כל חמד ולחמד כפי נחות
לצונו ומכחמו, וככבר צייר הרבה כל זה צפרק כל חמד
ולחמד כפי נחות לצונו ומכחמו, וככבר צייר הרבה כל זה
צפרק לרשות מטלחות מפלת, חמר מנות עשה להמתפלל
כל יוס ווין מניין התחפלות וללא חיוב המתפלת כוותמן מן
הטורה וכן סיימה ממתה רצינו ועד עזרה ודיית דינו
עמדו ומקנו י"ח נרכות כדי שיטיו ערכות כפי הכל
ומליה מפלת טענויות בלמה כמתפלת צעל לanon שומה,
וכן מקנו מניין התחפלות כמנין הקרכנות, כל זה כתוב
הרבע צלצון כמותו, וזה הרבה למדנו שעניין זה וצימר
חוומו לנו צייר צלטוס חס כן למה ימפלט על ההלא
שנלטו להמתה צימייניו ישלטן שירה צמוועדייס
לה-ל צאוחו ממאריס וקורע להס מה סייס והגדלים
לענודתו וגיה זהה ומוקן להס מה הלא הום צייר צייר
זו, וכן הטייל צנמתקדים מן הטורה כו דנדמי הומיל
עיקר שירה צפה וטורה מעכמת קרנן ואווז נודוד כמו
צאנינו נאם' חמיד (דף ט:) הטייל סייא הלויס הומאריס
פיו הומאריס לד' הולץ ומולחה וכו'. וכן חמר (צרכום
מ"מ) מסה מיקן צרכוםeron ויאושע מוקן נרכום הולץ
ומלמהukan צונא ירושלים, וכולן אין מטענן מורה הולץ

ומצואר מדרני הרכמן"ן שמקפקידו היה כל נושא
למזה מקימי מדין סירה על הנם (וכדעת הדר"ה דמן)
הדין שעל נם חייבין למל סירה שלא שולם צוה
הוא מ"ע מכמה סירו נדי כי גלה גחה, ועוד לדעת
הרכמן"ן הוא מהלכה למחה מסיני יعن שחוינו ציו"ט
מדין סירה ונפקה מיניהם שום מדין סירה על
שଘולה מלחמות צווח אין וזה דין ציו"ט משלם
גם נמנוכת ופוליס חכל נסוף דבורי הרכמן"ן משמע
לנמנוכת הוא מדרגן חלינה דכו"ע שברי הנטה רליה
מגמלה ותולוי גם הרכמן"ן זכר נם והוא מן הטעות
חכל דוקה על ידי סירה והוא דרבנן חכל נכחותה ח"כ
גם ציו"ט ליריך לחיות לרבען זולת הטענה כל שמה
ולס הלאה למחה רק ציו"ט ליריך סירה ח"כ צווח
ולידיעון חכל מוה ליריך לנשות זכר נם ולס מקו"ם
זהו לה זכר צדורי הרכמן"ן ומפותחות כל דבורי משמע
לבדיה דגס עס עניין חנווכת ופוליס הוא דרבנן חכל
קלה י"ט לדקדק שבאי מגמלה פטמים שתיקנו איינו
חוומרים חומו על כל פרק ופרק ועל כל זהה וזה אלת
חכו עת הנטור וכו' משמע שבוי דחוילית וכמו
שבירין וליכו למימר הוא נשתה מעשה שברי
הרכמן"ן מבייה זה לעניין חכל לדורות וחו"כ משמע
שגעמלה זו חולקת על מה שבאי לח"כ מвлכות י"ד
ו"ע.

כל זה נסירה נשתה מעשה שבאי סימת הרכמן
חכל נסירה לדורות שבאי סירת האכל נערין מרמי^ר
געומות וטוענות האס ותולוי מה שבעין מרמי נחלוף
גלי הו ג"כ עס דינן נשתה האכל כוון ציודען על
פי הקבלה ננירול גמור שבאי הגעומות וטוענות והס
עוודות מפלוטמות היי קרליה ממץ וחmins כמו
סקירה צדרכ נטול חיל ננתגה נשתה מעשה לוואר
סירה לה סיין נשתה האכל דחו"כ הלי לנוחו מוויריס
על נסיך שכלל יוס עמו ועל נפלוחות וטוענות
שכלל עט"ו ווימל כל עט סירה וע"כ י"ל הגוז"כ צל
סירה לדורות שבאי סירת האכל גדרה והוא זמה
שנראה לפני כל הגעומות וטוענות האס וחו"כ שבנאמיס
בכ"ר עבורי יודען לנו הותן רק מהי הקבלה צוירנו
ושוי כללו רוחין וזה ממת נמות (כמו שכתוב נטה עניין
זה נחוכת הרמן"ס צפ"ח מה' יקוה"מ עי"ז).

נכילה נולג דחוילית ורלהzon דפקם וערם כלו
זהו לנו רליה סירה מדניריס, וכבר חמור כगמלה
משמעות (דף כ"ט): חכל דראך מולדת נהו דחוילית
וזמאנת עכלין (דף י'): דרכו בו השיר יקיה לסס כליל
התקדים חג לילה שמקודש לחד טוון סירה אלהינו
מקודש למג לנו טוון סירה. וולע"פ זה מדרורי קבלה
הוא, חכל יהמְרָה הנטייה כי יסרו נה-ל מושיע חומס מיד
שנמאלין כלחרה הס משוררים כליל התקדים חג והוא ליל
חכילת חג הפקם שבוי משוררים בקהל גדול כמו שחמלו
(פקחים פ"ה): כויתה פקמלה והליל פקע לאגרה,
ועוד הס הוא מדרוריים למטה יממה רבי יומי להפצל
שמטו יטלהל מה פקחים וננוו מה לוגזין ולם חמור
חכל ובהל דוד חמור כדורי הרכז וסוח וזית דינו
מקונו זו בית דין כל מהירות מקו' חומו על הפקם
ועל הלו וליון ש مكانה שייה לנו לבני יומי קוסיה
על מי שיתן חותה ש مكانה לדוד שחמור הבהיר מה נזימת
לין חמור חכל הרכז מימייה לומה להונטי ננטה
הגדולה ש مكانה חפלות וצלחות ועל כל פnis ילמינו
ההכל ושה עזמו מוקדס לדוד, ובנלהה מדרוריים שבוי
מן הטעות כמו שפירשתי ויהה הלאה למחה ממייה זו
שזהו נכל נטמה שטמי מדרושים ודרתיכים ומקומם
נמנוכות וגמודלים שטמי מדרושים ודרתיכים ומוקדס
ונטונו צטמלה השיר על הקlein וטהר צטעה הקlein
בכל נטמה חיל שמיינו ויהי מדרושים וגיגוין מפני
שהינו מקודש למג ותולוי טוון סירה, ועס צמוכת
עלין (דף י"ה): חמור מניין לעריך סירה מן הטעות
מהכל מחתה מהר לה עדת ל' חלקין צטמלה
ונטו צבז וכו' כי חומר זו סירה לה כן הפקל
שנדרכות בימי טויס שטמי ונטלו כל מיי צטמלה
שמהה השירה מכלן ונמניגה מהו שיפוק מי חמורין קריית
חמור צהיל נטם ונמניגה מהו שיפוק מי חמורין קריית
שמע דחוילית פוקה חכל דרבנן לה כל אן הוא לד מה
פרטומי נסיך עדיף וזה מלהה שטמי מדרוריים, חכל
הפקל שכלל ימי חנווכת ועל טמיים שחיין שיחיל גומל
זאס מה הבהיר נטול ליון שמלחקו מהר כך נמיימל
הטמיות לו ודומיה דמגילה שטהו חכל הבהיר צטמלה
פטמים ונטילת לולג יהה מן הטעות כמו שטמלה
מפעמי שטמיות הבהיר שזרכנו ומכל מקום צעל
ההכלות פטור מכל מניות ותרומות הבהיר", עכ"ל.

ומהරר וממחצן ושיה נטמן מלילך וולמר וגון יהי
ימניינו לי, עד סהודייעו האקז"ה צהלו שמותם היהין
הילך עד ציינו ממלרים וחצר ציינו ויעמדו על הסהר
זהו ימאלק הרטור טמאלרין מהריך צהני גותן לך
כלן היה שידעו צהני שלמתין כלמת מתהילה ונלה יטאל
בלגס הרטהו, וסוח פאכטונג הוולר ווה לך הלאה כי
חנכי שלמתין נהוריה לך העס ממילרים מונדרון מה
ההילרים על הסהר זהו, נמלהה הוולר צכל נהייה ציעמוד
וחחל מסה לרביינו אין לנו מלהמנים צו מפי הלאה לנדו
כדי צהנאלר חס יעטה היה שטמע לו לכל מה צהנאלר,
הילך מפי המלואה צהו מטה צמולה ווילר חס נמן היה
הילך מפי המלואה צהו מטה צמולה ווילר חס נמן היה
הילך תשמעון, כמו צוינו למזרך הדרכ רעל פי טניס
עדיס ווילע"פ צהין לנו יודען חס השיעיז לאמת חס
סקה, כך מלהה לאכזען מזה שנגייל הילע"פ צהין לנו
יודעיס חס הלאה לאמת מלהה זו צליישוף ולען. ג. לפיקן חס
עמד שנגייל ועהה הלאה לאמות ומוסתיס גדוליס ונתקדש להכמיט
גוטהמו כל מטה לרביינו אין זומען לו ווילו יודען צהנאלר
צהוון הלאה לאמות צלט וכזוף כן לפי שנגוון מטה לרביינו
זהינה על פי הלאה לאמות כדי צנעורך הלאה ובה לאמות ובה,
הילך צעינינו רהינוע וציהזינו צמענו כהו צצמען הו,
הה לה מה הדרכ דומה לעדים שהיעיזו למזרך על דרכ
צלהה צעינינו צהינו כהו צלהה צהינו צומע נאן הילך
וילע צודליך טהן עדן סקר, לפיקן המלכה מורה צהן צה
הלאה ואמות פה צצמען לה דרכי הנגייל הפהו, טהרי וטה
זה הליך נלה ואמות להכמיט מה צלהה צעיניך ווילר
והילך היה מלהמנים צמופת הילך מפה הלאה צוינו מטה
טיהן נקנעל מהות וזה שניה להכמיט גוטהמו כל מטה
צלהה צצמענו".

והמנס הדריס: "שעינינו להו ולמ' ור ווינו
סמנעו ולמ' חמל" בס נכהורה מסוללי הצעה וכלהורה
לית נגר ודיל נגר דיפליקניא שاهלי חנו ול רהיינו
האמעה אל קבלה המורה ורק מהמייס חנו כהמוני
טליינה זקבלה המורה כי זקבלה מהזומנו ורכותינו
יזהן כל נצחות יטהן כי נמעמד כל סני וכה
ההונתינו הצל הצלzon כל הרים" ס נפסטו למי אלהינו
בן מורה כמו ור נחצג. עדות כי נלמנה, ופי' היגייל
מץרים וו'ל נפי צהן עדות חמימות הצל ע"י רליה
יעלה ע"י סמעה והמוןת המורה חייה הצל ע"י קבלה,

סימן כ"ב

בעניין ידיעה וראיה

שירה לדורות חוליו בידיעה. ואור דברי הרמב"ם בהקדמה ליד החזקה לעניין קבלת אחיה השילוני. ואור חדש ונפלא בדברי הרמב"ם מזקני הגאון ר' אברהם יצחק הלווי צימרמן זצ"ל. יושב המרדכי בעניין נאמנות עד אחד שתמה עליו בפ"מ ועפ"י דבריו מתישבת סוגיא חמורה בר"ה.

ועיין נספל דרכן למונה להגא"ק ז"ל געל צ"ז
וכמג ז"ל: כתוב הראמ"ס צפ"מ מיקודי סמליה ז"ל:
סמה רבינו נ"ה הילמיין זו ישרול מפני הלהות שעתה.
סהמיהין על פי הלהות יט נלכו דופי טהפטסר סייעסה
הלהות בולט וכוזוף, חלון כל הלהות שעתה מטה כמדגר
לפי הירוך עתלה. נ"ה לאכיה לריה על הנוחה היא
וליך לאפקיע מה שמילרים קרע מה כס ווהילין
גמוכו. נרכנו למומן שכוריד לנו מה המשן. ומהו רקע לנו
מה מהן כפלו זו עדת קלח נעלעה חותם הילך. וכן
שלר כל הלהות, ונימה הילמיין זו כמעמד של סייע
שעינינו רלו וליה זר וחוינו שמננו וליה מהלך
וכוקולות והפלדים ושוות נגץ אל כערפל וסקול מדרגר
הלו וחוינו זומעים מטה מטה נך מהמור לנו כך וכן, וכן
הו מומר פניש צפניש לדב' ר' עמנס, ונומר לנו מה
הצומינו כרת ר' מה בכורים הלהות, ומניין כמעמד של
סמי נצדו ריה הראמ"ה לנוחהו שטייה הלהת טהין זו
דופי טהפטסר קנה הני נ"ה היליך צעדי הענן צעדי
ישמע העס צדכי עמק וגס נך יהמיין לעולם, מכלל
ש קודש דבר זה נ"ה הלהיינה זו נלהנות שטייה עמודת
לעולם הלו נלהנות שיש מהריה הכרוא וממחזקה. ג.
נמיין הלו שצולם לנו הס שעדים על נוחהו שטייה
הלהם וחינו זליק נעצות לנו חותם הילך, כס ושות עדיס
נדבר כשי עדיס ערלו דבר חלק ציחל סכל מהד מכאן
עד נחכירו שהו הומל הלהם וחוין מהד מכאן זליק
להכיה לריה נחכירו. כך מטה רבינו כל ישרול עדיס לו
מחל מעמד של סייע וחוין זליק נעצות להס חותם. וחסו
טהפר לבינו שטהפרהין על פי הלהות יט נלכו דופי
סמה רבינו שטהפרהין על פי הלהות יט נלכו דופי